

Arrest

nr. 167 593 van 13 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: 1.X
2.X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van 21 juni 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 11 januari 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 13 juni 2012 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.01.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 09.03.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Uit het verslag van de arts-attaché d.d. 08.06.2012 (zie gesloten omslag) blijkt het volgende:

"Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de medische aandoeningen, hoewel deze kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, Rusland (Tsjetsjenië). Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst, Rusland (Tsjetsjenië)."

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).(..."

1.3. Op 21 juni 2012 wordt de verzoekende partijen tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

In uitvoering van de beslissing van de van de gemachtigde van de Minister- en asielbeleid (1) (2)

wordt aan K. K. (xxxxxxxxxxxxxx)

en K. R. (xxxxxxxxxxxxxxxxxx)

geboren te Ourous Wlartan, op 05/06/1968 en geboren te Grozny, op 09/05/1968

+ kinderen K. M. (12/07/2003) en K. V. (14/01/2002)

van Russische Federatie nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 21 JULI 2012 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij bij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel.

2.2. Waar de verzoekende partijen inhoudelijke kritiek voeren tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van

de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheids- of evenredigheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

2.5. De schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel dienen onderzocht te worden in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

2.6. Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 juni 2012, dat zich in het administratief dossier bevindt, vermeldt het volgende:

“(…)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 11.01.2010.

(…)

Uit een studie van dit dossier blijkt dat deze 44-jarige vrouw uit Rusland (Tsjetsjenië) lijdt aan posttraumatisch stresssyndroom, ernstige depressie, rugpijn met discusprotusie L3-L4-L5, ischalgie links, migraine, arteriële hypertensie, mycoses, chronische urineweginfectie en hyperactieve urineblaas, die medicamenteus behandeld worden.

Mogelijkheid tot reizen

Betrokkene kan reizen.

Nood aan mantelzorg

Geen nood aan mantelzorg.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

-Verwijzend naar de informatie afkomstig van <http://www.vidal.ru/Vrachi-Rossii/> blijkt dat huisartsen, cardiologen, orthopedisten, fysiotherapeuten, neurologen en psychiaters beschikbaar zijn in de verschillende regio's van Rusland voor de opvolging en behandeling van de in de attesten beschreven aandoeningen.

-Verwijzend naar informatie afkomstig van MedCOI-databank van International SOS van 28/12/2011 met uniek referentienummer BMA 3767 blijkt dat psychiatrische behandeling van posttraumatisch stresssyndroom en depressie beschikbaar zijn in Tsjetsjenië.

-Verwijzend naar de informatie afkomstig van <http://www.medfirm.ru/> waar ziekenhuizen per grote steden en regio's kunnen teruggevonden worden in gans Rusland, en ook in Tsjetsjenië.

-Verwijzend naar informatie afkomstig van www.vidal.ru/poisk_preparatov/ waaruit blijkt dat terbinafine, paracetamol, meloxicam, tramadol, venlafaxine, bisoprolol en hydrochloorthiazide beschikbaar zijn in gans Rusland. Voor tetrazepam en lormetazepam vonden we geen referenties, maar andere anxiolitica/sedativa met gelijkwaardige werking zoals alprazolam en lorazepam zijn wel beschikbaar. Ook voor pipamperon vonden we geen referenties, maar haloperidol, een antipsychoticum met gelijkwaardige werking is wel beschikbaar.

Medicamenteuze behandeling en gespecialiseerde opvolging van de in de medische attesten beschreven aandoeningen zijn dus beschikbaar in Rusland (Tsjetsjenië).

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Verwijzend naar het toegankelijkheidsonderzoek op datum van 07.03.2012:

“De staat garandeert alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering. De bijdragen voor de verzekering worden betaald door de werkgever of, voor werklozen, gepensioneerden en kinderen, door de staat. Iedereen is dus verzekerd. Mensen komen op het juiste niveau van specialisatie terecht op basis van een systeem van doorverwijzing. De patiënt kan zelf het hospitaal of de specialist kiezen naar gelang waar hij of zij de kwaliteit van de zorgen het beste vindt. De algemene regel is dat Russische burgers medicatie kopen op eigen kosten. Er zijn geen vaste prijzen voor medicijnen in de Russische Federatie, de prijzen variëren van regio tot regio. Maar de staat voorziet toch gratis medicijnen voor mensen die lijden aan welbepaalde aandoeningen. De medicatie die betrokkene nodig heeft wordt in principe gratis verstrekt.

Betrokkene legt geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat zij arbeidsongeschikt zou zijn. Ook haar echtgenoot, K.R.V. (...), legt evenmin bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkenen in staat zijn om in hun eigen levensonderhoud te voorzien.

Het staat betrokkene vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.”

Hieruit kan besloten worden dat er geen belemmeringen zijn wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het herkomstland, Rusland (Tsjetsjenië).

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat posttraumatisch stresssyndroom, ernstige depressie, rugpijn met discusprotopusie L3-L4-L5, ischalie links, migraine, arteriële hypertensie, mycoses, chronische urineweginfectie en hyperactieve urineblaas, hoewel deze kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, Rusland (Tsjetsjenië).

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst, Rusland (Tsjetsjenië).”

2.7. Uit voormeld advies blijkt dat de arts-adviseur oordeelt dat de aandoeningen waaraan eerste verzoekende partij lijdt, behandeld kunnen worden in het herkomstland nu de benodigde medische zorgen en opvolging aldaar beschikbaar en toegankelijk zijn.

2.8. Verzoekende partijen betwisten de vaststelling van de arts-adviseur dat hartziekten behandeld kunnen worden in het herkomstland. Zij stellen immers dat de webpagina waarnaar verwezen wordt de mogelijkheid tot behandeling van hart- en vaatziekten niet vermeldt, maar enkel een lijst met ziekenhuizen in Grozny en hun adressen. Dit betekent echter niet dat aangetoond is dat cardiovasculaire ziekten er kunnen behandeld worden.

2.9. De Raad stelt vast dat de arts-adviseur wat betreft de aanwezigheid van cardiologen in het medisch advies als volgt heeft geoordeeld: *“Verwijzend naar de informatie afkomstig van <http://www.vidal.ru/Vrachi-Rossii/> blijkt dat huisartsen, cardiologen, orthopedisten, fysiotherapeuten, neurologen en psychiaters beschikbaar zijn in de verschillende regio's van Rusland voor de opvolging en behandeling van de in de attesten beschreven aandoeningen.”*

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij nagelaten heeft de stukken te voegen waarop de arts-adviseur zich gebaseerd heeft om tot zijn besluit aangaande de beschikbaarheid van de benodigde medische zorgen te komen. Het intikken van de website waarnaar de arts-adviseur verwijst geeft voorts een foutmelding. Uit de argumentatie van verzoekende partijen blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing zich op.

Gelet op de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing, vallen de verzoekende partijen terug op een ontvankelijke aanvraag zodat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten eveneens moet vernietigd worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van 21 juni 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER